

На основу чл. 239. и 265. Закона о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 57/11, 93/12, 45/15 и 66/15 - др. закон),
Директор Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије доноси

ПРАВИЛНИК

о мерилима на основу којих може да се одступи од заједничких основних стандарда обезбеђивања у цивилном ваздухопловству

Предмет правилника

Члан 1.

Овим правилником утврђују се мерила на основу којих може да се одступи од заједничких основних стандарда обезбеђивања у цивилном ваздухопловству и да се усвоје алтернативне мере обезбеђивања које ће се примењивати у Републици Србији, а којима се, на основу извршене процене ризика, омогућава одговарајући ниво заштите цивилног ваздухопловства.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

1) *заједнички основни стандарди обезбеђивања у цивилном ваздухопловству* су стандарди обезбеђивања од радњи незаконитог ометања које угрожавају цивилно ваздухопловство, садржани у Уредби (ЕЗ) бр. 300/2008;

2) *обележен простор (demarcated area)* је простор који је посредством контроле приступа одвојен од обезбеђивано-рестриктивних зона аеродрома или, ако обележени простор сам чини обезбеђивано-рестриктивну зону аеродрома, који је посредством контроле приступа одвојен од других обезбеђивано-рестриктивних зона аеродрома;

3) *Уредба (ЕЗ) бр. 300/2008* је Уредба Европског парламента и Савета (ЕЗ) бр. 300/2008 од 11. марта 2008. године о заједничким правилима у области обезбеђивања у цивилном ваздухопловству и о укидању Уредбе (ЕЗ) бр. 2320/2002. Ова уредба је у Републици Србији примењена Правилником о заједничким правилима у области обезбеђивања у ваздухопловству („Службени гласник РС”, број 2/11).

Израз „држава чланица”, који се користи у Прилогу овог правилника, тумачи се сагласно тачки 3. Анекса II Мултилатералног споразума између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову (у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10. јуна 1999) о успостављању Заједничког европског ваздухопловног подручја.

Преузимање прописа Европске уније

Члан 3.

Мерила из члана 1. овог правилника садржана су у Прилогу, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део, а којим се у домаће законодавство преузима Уредба Комисије (ЕУ) бр. 1254/2009 од 18. децембра 2009. године којом се одређују мерила на основу којих се дозвољава државама чланицама да одступе од заједничких основних стандарда обезбеђивања у цивилном

ваздухопловству и да усвоје алтернативне мере обезбеђивања, измењена и допуњена Уредбом Комисије (ЕУ) бр. 2016/2096 од 30. новембра 2016. године.

Престанак важења прописа

Члан 4.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о одступању од заједничких основних стандарда обезбеђивања у цивилном ваздухопловству („Службени гласник РС”, број 19/11).

Ступање на снагу

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број 5/1-01-0021/2018-0001

У Београду, 11. септембра 2018. године

Директор

Мирјана Чизмаров

Уредба Комисије (ЕУ) бр. 1254/2009

од 18. децембра 2009. године

којом се одређују мерила на основу којих се дозвољава државама чланицама да одступе од заједничких основних стандарда обезбеђивања у цивилном ваздухопловству и да усвоје алтернативне мере обезбеђивања

Члан 1.

Државе чланице могу да одступе од заједничких основних стандарда из члана 4. став 1. Уредбе (ЕЗ) бр. 300/2008 и усвоје алтернативне мере обезбеђивања које омогућавају одговарајући ниво заштите на основу процене ризика коју је одобрио одговарајући орган, на аеродромима и на обележеном простору аеродрома на којима је саобраћај ограничен на једну или више следећих категорија:

- 1) ваздухоплове са максималном масом на полетању мањом од 15.000 килограма;
- 2) хеликоптере;
- 3) државне летове, војне летове и летове намењене за спровођење закона;
- 4) летове у циљу сузбијања пожара;
- 5) летове за потребе медицинских служби, служби које делују у ванредним ситуацијама или спасилачких служби;
- 6) летове у сврху испитивања и развоја;
- 7) летове у циљу обављања посебних делатности у ваздушном саобраћају;
- 8) летове у циљу хуманитарне помоћи;
- 9) летове које обављају авио-превозиоци, произвођачи ваздухоплова или организације за одржавање ваздухоплова, којима се не превозе путници и пртљак, нити роба и пошта;
- 10) летове ваздухоплова са максималном масом на полетању мањом од 45.500 килограма, који је у власништву привредног друштва и којим оно превози своје запослене, као и путнике и робу без наплате накнаде, а у циљу обављања делатности друштва;
- 11) летове ваздухоплова са максималном масом на полетању мањом од 45.500 килограма, којим се обавља чартер лет или који је у целости закупљен од стране привредног друштва који са оператером ваздухоплова има писани уговор за превоз својих запослених, као и путника и робе без наплате накнаде, а у циљу обављања делатности друштва;
- 12) летове ваздухоплова са максималном масом на полетању мањом од 45.500 килограма, за превоз власника ваздухоплова, као и путника и робе без наплате накнаде.

За летове из тач. 10), 11) и 12) који се обављају ваздухопловима са максималном масом на полетању од 45.500 kg или већом, одговарајући орган може у изузетним случајевима и на основу процене ризика за сваки појединачан случај да одступи од ограничења масе утврђене за ове категорије. Државе чланице које примају летове тих ваздухоплова чија је маса 45.500 kg или већа, могу да захтевају претходно обавештење, које може да садржи копију обављене процене ризика или да захтевају да се такви летови претходно одобре. Захтев о претходном обавештењу или одобрењу се доставља свим другим државама чланицама у писаној форми.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу двадесетог дана од дана објављивања у „Службеном листу Европске уније”.

Она се примењује од оног датума који је одређен у правилима за извршење усвојеним према поступку из члана 4. став 3. Уредбе (ЕЗ) бр. 300/2008, али најкасније од 29. априла 2010. године.

Ова уредба је обавезујућа у целини и непосредно се примењује у свим државама чланицама.